

TALV LILLELAUAL

Hooldamise meelepea

- Lase kastmisveel valguda läbi mullapalli poti alusele. Siis on kogu mullapall niiskunud.
- Kontrolli, et vesi ei voolanud läbi kokkuivanud mullapalli ja poti vahelise prao ilma mulda niisutamata. Kalla alusele valgunud vesi ära.
- Kasta vaid toasooja veega.
- Läbikuivanud mullapalliga taim tõsta koos potiga terveks ööpäevaks toasooja vette.
- Taimed ei talu tõmbetuult. Tuba õhutades tõsta nad aknalaualt ära või õhusta tuba teise ruumi kaudu.
- Kontrolli lehti vähemalt paar korda kuus. Kui märkad laike, kühmukesi või kahtlast liikumist lehtede ümber, uuri asja luubiga. Kahjustatud taim vii võimalusel eraldi jahedamasse ruumi. Kahjuritõrje on seda mõjusam, mida varem sellega alustada.

Päikest armastav sukulent kandleaaber-piimalill (*Euphorbia ingens*) tahaks talvituda veidi jahedamas, umbes 15° kohas, kuid lepib ka soojema ruumiga.

paljud bromeeliad, flamingolilled, osa orhideedest, selaginellid jpt.

Need taimed vajavad toas sage-dast piserdamist. Tõsi, sordiaretuse tulemusena on nad muutunud palju leplikumaks.

Teise rühma taimed saavad aasta ringi hakkama 18–20kraadises toas erinõudmisi esitamata. Need on meie tuntud nõelkõis, kummipuu, filodendronid, säntpoolia, havisabad, diifenbahhia, draakonipuu sordid, tiigerlehtikud, marantad, süngooniumid, ebakrooton, kruvipuu ehk pandan, tõlvpuu sordid, osa bromeelialiisi (gusmaania, ekmea); osa sõnajalgu (nefroleep, sarvsõnajalg), osa palme (nt kentiapalm).

Muist taimi talvituvad ühtviisi hästi nii jahedas kui ka soojas ruumis: näiteks lehtliilia, kliivia, hibisk, abuutilon.

Talvitumistemperatuur sõltub suuresti ruumi valgusoludest: mida pimedam, seda jahedam peaks see olema. Noored taimed vajavad alati mõne kraadi võrra enam soojust kui täiskasvanud.

Valgusnõudlikud taimed tõstke talvel lõunapoolsele aknale. Eriti palju valgust vajavad ebakrooton, fuksia, hibisk, kalanhoe, enamik palme, noliina, pelargoon, ratsuritäh, täakliilia.

Appi taimelamp

Taimed vajavad vähemalt 8 tundi täisvalgust ja 6–8 tundi puhkust pimedas. Valgusnõudlikud liigid kasvavad hästi, kui saavad olla kaheksa tundi vähemalt 10 000-luksises valguses.

Keskpäeval meeldiks neile nautida paar tundi päikese käes ka 100 000-luksises valguses.

Valgust armastab enamjagu kaktusi ja muid sukulente, samuti enamik suurte nahkjate, karvaste ja vahakate lehtedega taimi.

Poolvarju- ja öitsevad taimed vajavad vähemalt 5000–10 000 luksi valgust, et tihe lehestik ja õied saaksid välja areneda. Ida-aknasse paistev hommikupäike või läänaknale langev õhtupäike täidab

igati nende valgusevajaduse. Siia rühma kuulub enamik meil levinud toataimi.

Varjulembesed liigid saavad hakkama 1000–5000-luksise valgusega, kuid nad ei talu üldse otsest päikest. Lõunaaknal ilma varjutamata nad ei kasva.

Valgustugevust saab mõõta luksmeetriga, aga ka taime välimus ütleb nii mõndagi. Kui ta on akna poole lookas, lehed kahvatud ja lehtedevaheline varreosa ebaloomulikult pikaks veninud, on see selge märk, et valgust on vähe.

Aitamaks oma rohelisi sõpru pimedusse depressioonist üle, muretsege spetsiaalsed taimepirnid. Üks 100vatine taimepirn annab 1 meetri kaugusele 1800 ja 1,5 m kaugusele 800 luksi valgust.

Tavalisest toavalgusest suurt kasu pole, sest taimed tarbivad valgusspektri sinist ja punast osa, inimesele sobiv kollane ja oranž jätab nad aga ükskõikseks.